

KRIK

KRIK

Glasiilo Osnovne šole Franceta Prešerna Kranj, šolsko leto 2016/2017

Mentorici: Nada Pajntar in Dunja Jezeršek

Oblikovanje: Marko Zupan

Mentor likovnih izdelkov:

Bojan Abaza in Daša Lunder Črnilec

Risba na naslovnici: Teodora, 9. c

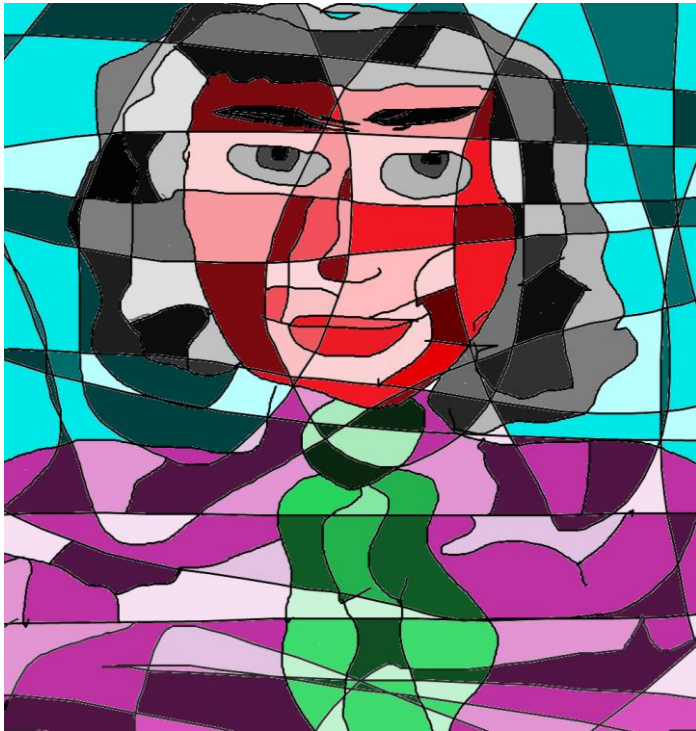
Natisnjeno v 300 izvodih

Cena (z DDV): 3 €

Internet:

https://www.sfpkr.si/krik/krik_1617.pdf

E-mail: krik@sfpkr.si

V ŠOLO

Torba me je dala na rame in odšla v šolo.

V garderobi so me obuli copati.

Pri slovenščini smo se učili, da je muha težja od slona.

Po avtobusu sem šel domov.

Pri kosilu me je meso napičilo na vilice in me pojedlo.

Nato me je napisala domača naloga.

Na dvorišču me je brcala žoga.

Pes me je peljal na sprehod.

Z zobmi sem očistil zobno ščetko.

Ogledalo me je ves čas opazovalo.

Zvečer je postelja legla name in zasmrčala.

Matic, 7. c

REBUS

1 2 3 4 5

1 2 presledek 3 4

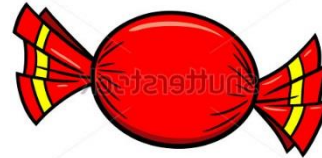
1 2 3 4 5 6 7

1 2 3 4 U=J

1 2 3 4 5-

1 2 3 4 5 6

1 2 3 4 O=A

1 2 3 4 E=S A=O

1 2 3 4 5

1 2 3 4 5 6 7 8

HOROSKOP

Želiš izvedeti, kaj se bo zgodilo s tvojo ljubeznijo? Kaj se bo dogajalo doma, kakšne ocene boš dobival, ali boš sprejet na zeleno srednjo šolo ... Na vsa ta vprašanja ima odgovore luna. Mi smo jih le napisali in objavili tukaj. Če želiš izvedeti zanimivosti prihodnjega šolskega leta, preberi ta horoskop.

OVEN

V prihodnjem šolskem letu boste zelo radodarni, prijazni, dobrodelni, mirni in pridni. Bodite previdni okrog ceste, saj se vam kot strela bliža poškodba. Vaše ljubezensko življenje bo zamrlo, vnovič pa boste dobivali velike navale energije.

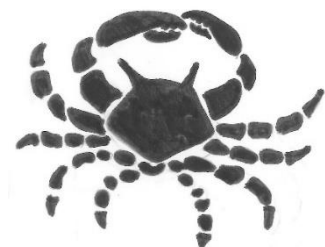

BIK

V tem letu boste zelo jezni, utrujeni in razdraženi. Brzdajte svojo jezo, kajti le tako lahko dosežete, da vas bodo drugi ljudje spoštovali in vas imeli radi. Z neko ljubljeno osebo se boste sprli, vendar se boste tudi pobotali, kar pa ne bo dobro vplivalo na vaše razmerje, saj bo v vašem prijateljstvu za večno ostala razpoka.

DVOJČKA

V prihodnjem šolskem letu boste veliko prejokali, zelo boste žalostni in mislili boste, da se vam je svet podrl. Vendar pozor! Vedno obstaja luč in pot življenja. Ne ozirajte se na preteklost, ampak na prihodnost. Priporočamo vam tudi vaš srečni kamen emerald, ki vam bo pomagal prestati vse bolečine.

RAK

Kot rak boste v tem šolskem letu močno napredovali. Vaše ljubezensko življenje bo zaživelo s še večjo lučjo in vaše ocene se bodo zvišale. Prijatelji bodo zaupali v vas in vse bo potekalo gladko. Morebitne težave boste rešili s trohico energije in vsi konflikti bodo spolzeli mimo vas.

LEV

V vašem srcu večno gori poželenje, da bi se dokazali drugim. Vedno ste za akcijo in ste polni energije. Žal pa le s težavo prenašate druge, pogosto ste v konfliktu, in to ni dobro za vas in za vaše bližnje. Kot blisk se vam približuje veliki preizkus, na katerem se boste odlično odrezali in znova vsem prisotnim dokazali, da ste najboljši od najboljših.

DEVICA

V znaku device ste zelo umirjeni in sproščeni. Tudi prihodnje leto bo potekalo v vašem znamenju. Boste zelo umirjeni, nihče vas ne bo posebno vznemirjal, razen vašega srca, kajti vnovič se boste zaljubili. Vaše ocene v šoli se bodo povišale. Tudi na vaše bližnje bo vaša sproščenost blagodejno delovala.

TEHTNICA

V prihodnjem šolskem letu bo šlo vse narobe. Vaša velika ljubezen vas bo zapustila, v šoli bodo vaše ocene zelo nizke, doma se bodo vse pogosteje pojavljali prepiri. Za rešitev vseh teh težav vam priporočamo vaš srečni kamen oz. rudo hematit. Ob večerih se sproščajte in se čisto umirite, da boste imeli veliko energije za reševanje vsakodnevnih konfliktov in težav.

ŠKORPIJON

V znamenju škorpiona ste zelo zavzet športnik. Pozor! Bodite previdni, saj se vam lahko kaj pripeti. Bodite vztrajni, ne obupajte zlahka. V prihodnjem šolskem letu boste dosegli velike dosežke, še posebej na športnem področju. Vaš apetit se bo strahoma večal. Izpustite iz sebe vso negativno energijo in se prepustite stvarem, ki vas veselijo oz. so vam všeč.

STRELEC

V znamenju strelca ste vedno približno v povprečju, vedno nekje na sredini. Včasih vam to škodi, včasih pa to izkoriščate v svoj prid. V prihodnjem šolskem letu boste znova nekje v sredini, poskrbite pa, da vam zaradi tega ni vseeno. Pripravljeni boste za vsakršno akcijo in boste zelo energični. Poskrbite za dovolj gibanja, zdrave prehrane ter smejanja.

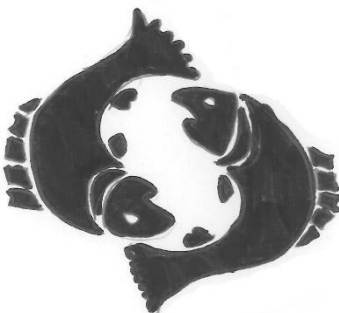

KOZOROG

V znamenju kozoroga ste na zunaj zelo tihi, v vaši notranjosti pa ste vse prej kot to. V prihodnjem šolskem letu se bodo vaše ocene sicer malce znižale, vendar pa boste utrdili svoj odnos s prijatelji, družino in bližnjimi. Kmalu boste začutili, da biti tiho in potrpeti ni vse, zato se boste začeli upirati in postali boste bolj junaški.

VODNAR

V znamenju vodnarja se obnašate zelo lepo, ste olikani in spoštujete naravo. V prihodnjem šolskem letu pa boste začeli zanemarjati prijatelje. Vaše ocene se bodo hipoma znižale in vsi vas bodo začeli gledati, kot da je z vami nekaj hudo narobe. Priporočamo vam vaš srečen kamen peridot. Pomagal vam bo, da boste prebrodili nekatere najhujše težave.

RIBI

V prihodnjem šolskem letu vam bo šlo vse dobro od rok. Vaše ocene se bodo zvišale. S prijateljem, s katerim ste se skregali, se boste pobotali. Tudi vaše ljubezensko življenje bo zaživelo, vsi vas bodo imeli radi, vsi vas bodo občudovali. Ko se bodo pojavile prve težave, jih boste brez večjega napora premagali.

S KRIKOM NA POT

Rusija – Moskva in Zvezdno mesto

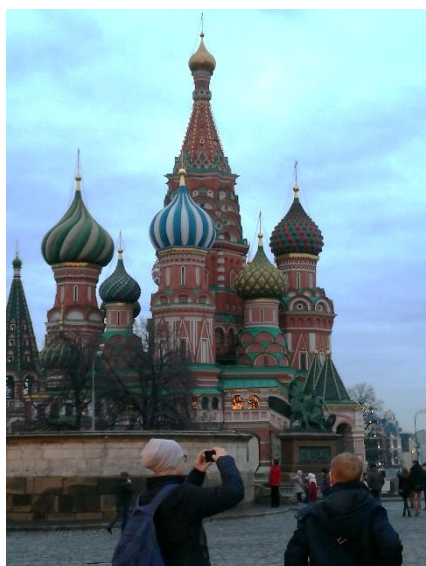
Z društvom Slovenija-Rusija (DSR) sem odpotoval v Rusijo. Gre do lahko tisti, ki so stari med 14 in 17 let.

V Rusijo smo prileteli na Sheretmeyevo – Moskva, od koder smo odšli v motel na drugo stran prestolnice, kjer smo ostali prva dva dneva. Mislili smo, da bomo tam hitro – bat dis is Russia! Čez Moskvo smo se vozili dobri 2 uri in pol! Štiripasovnice nič ne pomagajo. Sem vsaj imel čas, da preberem učbenik do konca. Da ne pozabim – snežilo je.

Nastanili smo se po sobah smo in pojedli "ODLIČNO" večerjo (sarkazem). Po večerji smo odšli v blagovnico na drugi strani ceste, kjer so si vsi kupili vodo. Jaz sem seveda pustil denar v motelu, tako da sem bil do naslednjega jutra totalno dehidriran. Nimate pojma, kako sem bil vesel, ko sem si kupil tisto 2,5-litrsko vodo, ker se tam iz pipe ne sme piti zaradi klora – sicer imaš potem drisko. Voda je bla z mehurčki. Čez nekaj časa so vsi izginili, tako da je imela voda ogaben okus.

Drugi dan smo šli po Moskvi. Vozili smo se tudi z metrojem. Glasen zelo, star še bolj, hiter pa sploh. Obiskali smo v muzej kozmonavtike, ki je bil precej zanimiv. Videli smo sondo, ki je pripeljala Gagarina nazaj, modele več raket in pa hladilnik v obliki valja, ker naj bi imel manj temperaturnih izgub oz. pridobitev, hehe ... Drugače je muzej pod zemljo, nad muzejem pa je 250-metrski spomenik osvajalcem vesolja. Potem smo šli v hišo glavnega arhitekta/konstruktorja raket Saša Pavloviča Koroljova, ki je varovana kot ne vem kaj, potem na kosilo, sledil pa je muzej raketoplana Buran. Američani so imeli raketoplan Space Shuttle, če kaj pomaga. Ko smo končali, pa hitro na večerjo in spat.

Tretji dan smo se podali v največjo veleblagovnico igrač v Moskvi, imela je 6 nadstropij! Sprehodili smo se tudi mimo najstarejšega McDonalda v Rusiji in mimo dilerjev Bentleyjev, Ferrarijev in Masseratijev na Rdeči trg, kjer sem nabavil dve kučmi in snežno kuglo za svojo zbirko. Potem pa še na eno ulico s trgovinami in pa – spat.

Naslednji dan smo končno le odšli v Zvezdno mesto. In kot nalašč se nam na avtocesti pokvari bus. Zrihtali so ga in nas dostavili v Zvezdno mesto. Po kosilu smo takoj prejeli lekcijo o MVP – Mednarodni vesoljski postaji, po večerji in ping pongu pa smo si ogledali film o letu Gagarina, ki traja toliko, kot je njegov let v vesolju. 108 minut.

Vsak dan smo imeli učne ure o nečem, in sicer po 3 na dan: npr. izstop v odprto vesolje, priprava in izbira astronautov oz. kozmonavtov, načrti za prihodnost, skafandri ... In vsak večer namizni tenis ali pa laufarca do pol polnoči, če so nas nagnali ven. Tisti, ki niso igrali, so gledali filme. Do treh!!

Ogledali smo si tudi največjo centrifugo na svetu, CF-18 (polmer 18m). Kaj dosti več pa se v Zvezdnem mestu ni zgodilo. Se opravičujem, če sem vas razočaral.

Zanimivosti:

- Zdaj načrtujejo izgradnjo postaje na Luni, da bi od tam naprej leteli na Mars.
- Na Mednarodni vesoljski postaji poskušajo pridelati kefir – pridelava hrane v vesolju za odpravo na Mars.
- Vsak skafander ima zadaj dve 2-litrski jeklenki kisika. V vsaki je 420 litrov kisika. Če bi skafander počil in bi kisik začel uhajati, bi bilo dovolj kisika, da bi preživel še pol ure.
- Sovjetski oz. ruski kozmonavti morajo znati slikati. Samo z enega poleta ni slik.
- Kitajski zid ni viden iz vesolja.
- Samo en kozmonavt ni znal plavati – Valerij Roždestvenski (vsa sreča pri izgovorjavi priimka).
- Starši prve ženske v vesolju niso vedeli, da je šla v vesolje, dokler je niso videli na televiziji, ker jim je rekla, da gre na tečaj prostega padanja ali nekaj takega.
- Leta 1984 sta bila v vesolje ponesena prva jugoslovanska satelita – znački.
- Herman Potočnik Noordung je Slovenec, ki je prvi postavil teorijo, kako ustvariti umetno gravitacijo v vesolju.

- V vesolju gre kri v glavo, zato morajo kozmonavti na vsake toliko časa nositi zrakotesne hlače, ki ustvarijo vakuum, da gre kri v noge.

Bilo je zelo zanimivo in bi priporočil vsakomur, ki ga vsaj malo zanima astronomija.

Lep dan in naj MVP bedi nad vami.

Lenart, 9. a

Raglje pa kar v Kikindo

Vsi nas poznate – smo tisti, ki se kar naprej "afnamo" na odru večnamenske dvorane ter vam omogočimo vsake toliko zamuditi kakšno šolsko urico matematike ali slovenščine. No, novembra leta 2016 smo se šli "afnat" v kar 500 kilometrov oddaljeno državo, imenovano Srbijo, ter tam v obliki dramske igre uprizorili prijateljstvo med dvema narodoma.

Že na začetku tega šolskega leta nas je učiteljica Vika Šuštar presenetila z odlično idejo o ponovnem sestanku naše gledališke skupine Raglje ter ponovnem obisku naših

starih prijateljev iz Srbije! Na žalost je precej učencev skupine že nadaljevalo pot v srednje šole, kar je pomenilo sestavljanje nove ekipe. Kar nekaj časa smo se lovili po učilnicah, dokler se nismo našli. Tako smo nastali: Smiljan iz 9. b, Klara iz 8. a ter Tine, Tamara in Lara iz 9.a.

Kmalu zatem je ideja postala resničnost, res smo se dogovorili, da skupaj z OŠ Milivoja Omoraca naredimo pravo gledališko predstavo, predstavili pa bi jo v Sloveniji in tudi v Srbiji! Dan odhoda se je bližal vedno hitreje, ko pa je le prišel, je pa potekal nekako takole

...

Že nekaj do šestih zjutraj tisti ponedeljek smo se tresli zunaj kot šiba na vodi ter pomagali s pakiranjem še nekaterih preostalih rekvizitov, ki smo jih potrebovali. Ne bom lagala, jaz jutranji človek niti približno nisem in mi je bilo zato vstajanje ob petih zjutraj gromozanska muka – a za to, kar je sledilo, se je prav splačalo! Ura je odbila šest zjutraj, ko smo uspeli nabasati še zadnjo potovalko v šolski kombi.

Zdaj pa gre zares! Hitro skočimo v kombi, pripravljeni na najboljši del tega jutra – dokončanje tistega spanca, ki nam je bil vzet! Proti svojim pričakovanjem spali nismo čisto nič! Čeprav je bila pot do naših prijateljev dolga celih devet ur, nismo zatisnili očesa. Smo se pa seveda pogovarjali, poslušali glasbo, hecali ter verjetno tudi malce osramotili učitelje na postankih s svojo neverjetno energijo. Pot je bila izjemno dolga, a nam je minil čas zelo

hitro, saj smo vedno nekaj počeli in se hecali. To verjetno pojasni, zakaj smo bili tako utrujeni, ko smo končno prišli na cilj!

Tam so nas pričakali z razprtimi rokami ter jabolčnim sokom. Bili smo zelo navdušeni, da smo prišli, a nas je bilo še vedno vsaj malo strah, kako bo s komunikacijo ter odnosi med nami in Srbi ... Pa vseeno ni bilo tako hudo, saj smo se takoj ujeli ter povezali tudi preko skupnih interesov (glasba, izvajalci ter tudi nogomet). Kmalu po našem prihodu so nas razdelili v domove družin, pri katerih smo bivali, in končno smo se odšli malce odpočit.

V naslednjih dneh smo imeli določen urnik naših aktivnosti. Ponavadi smo dan začeli s kakšno učno uro, kjer smo spoznavali, kako poteka njihov pouk (ni tako drugačen od našega oz. se razlikuje v kakšnih malenkostih). Po pouku smo zavili v jedilnico šole, kjer smo najprej imeli malico, potem pa smo delali na naši predstavi "Razstava". Tam so nastajale prve kapljice našega velikega morja domišljije, energije ter gledališča. Nastali so prvi kostumi, popravki, hihitanja, pacanja barve itd. Na kratko, te ure so bile prava eksplozija umetnosti! Dramske aktivnosti so se končale okoli trinajste ure, tako da smo učenci lahko odšli v domove svojih gostiteljev na kosilo, potem pa prišli nazaj ustvarjat prizore naše predstave. Pa nismo samo vadili cel teden, imeli smo tudi polno zanimivih dejavnosti: ogled Kikinde, kjer smo videli prelepo mestece, polno zgodovine ter ljubeznivih ljudi, kulturne znamenitosti ... ter na koncu še – zabava! V četrtek zvečer je bila na šoli prirejena zabava za učence OŠ Milivoja Omoraca ter tudi za nas! Tam se je plesalo, vreščalo, pelo in predvsem zabavalo! Bil je pravi žur do jutranjih ur (... oz. do desetih zvečer:~)!

Pa je prišel hitro, prehitro zadnji dan našega obiska. Ob desetih zjutraj smo se zbrali s potovalkami na šoli, kjer smo čakali na odhod, ampak ne z nasmeškom na obrazu. Že res, da smo se veselili spet iti nazaj domov, a smo se v tem enem tednu med sabo zelo zelo zblížali, tako da se je bilo težko hitro posloviti. Zanimivo, dva popolnoma drugačna naroda, drugačen jezik, denarna valuta, tudi pisava ..., pa tak poseben odnos ter povezanost med nami!

Meni je bil ta izlet ter sam projekt (še posebej nauk naše predstave) zelo pri srcu, saj smo dokazali, da čeprav imajo države meje, meje med prijateljstvi ne obstajajo! Upam, da bo še več takšnih izletov v prihodnosti tudi za mlajše generacije, saj res odneseš nekaj od tega

ter se naučiš par stvari o življenju in odnosi med ljudmi.

VIKA NAS ZAPUŠČA ... ☹️☹️☹️

Vsem znana učiteljica slovenščine iz učilnice čisto na koncu hodnika naše šole, ki nas vedno znova preseneča z novimi teorijami o vesolju, prehrani psov, strupenih rastlinah, vrtilkanju, žitnih krogih ter energetskih poljih ..., prihodnje šolsko leto na žalost zapušča hodnike naše šole ter odhaja v paradiž, ki se imenuje upokojitev. No, za sabo pa je pustila globoke sledi ...

Ko boste videli učiteljico Viko Šuštar, boste verjetno najprej opazili njene dolge temne lasje, ki ji segajo do ramen. Ti lasje so po teoriji njenih učencev daljši od 7 cm. Zakaj je to pomembno? Učiteljica Vika nam je povedala, da je bilo že v davnini znano, da so lasje kot nekakšne "antene", ki človeka povezujejo s kozmosom in mu dajejo psihično moč. Tem daljši so lasje, tem večjo moč naj bi imel človek. Na kratko ter malo po domače, daljše lasje imaš, modrejši si.

IME: Naprstec
MED. LASTNOSTI: Povečuje krčenje srca, upočasnjuje srčni utrip in upočasni izvajanje srčnega impulza prevodnosti
STRANSKI UČINKI: Smrt, brez sledi (izgleda kot infarkt)
LOKACIJA: Vrt učiteljice Vike Šuštar

Tu poleg si lahko ogledate zelo zanimivo rastlino, ki nam jo je predstavila naša učiteljica slovenščine.

*V času spraševanja pripravite kot čaj ter nesumljivo ponudite učiteljici, ki se je odločila spraševati 😊.

Teorija torej je, da se gospa Vika Šuštar s svojimi lasmi povezuje z nadnaravnimi silami ter na takšen način dobiva nekakšne signale iz vesolja, ki ji govorijo o duhovnih stvareh. Te pa opisuje tudi svojim učencem, v čemer zelo uživamo, ker se vrnemo domov z novimi zanimivostmi, ki narišejo precejšnje presenečenje na obraze naših staršev.

Včasih se nam zdi, da je učiteljica Šuštar morda hotela iti le predavat o vsem tem na neko šolo, a je zgrešila naslov in se znašla na intervjuju za službo učiteljice slovenščine.

No, seveda nam ni govorila le o vesolju, ampak tudi o zdravi pasji prehrani. Svojemu samojedu ne ponuja kakršnih koli briketov ali hrane za pse iz konzerve, temveč želi samo najboljše za svojega štirinožnega prijatelja, zato ta dobi le najboljše ostanke kosila!

Dandanes veliko slišimo o auri in o energijah okoli človeka. Vas to zanima? Pridite v slovenščino 3, tam izveste več kot dovolj! Kdo bi si mislil, da lahko s pomočjo bakrenih palic, ki so ukrivljene v črko L, izvemo, kje koga kaj boli in kako dobro se počuti. Mi tudi nismo verjeli svojim očem, ko je učiteljica Vika povlekla dve bakreni palici iz svoje torbice in začela demonstrirati na učenki. Najbolj zanimiv del je pa bil, da je delovalo! Izvedeli smo, da se je učenka udarila v glavo par dni pred tem, ko so čarobne palice nakazale, da je tam nekaj narobe. Izvedeli smo tudi, kako pozdraviti škripanje postelje s pomočjo ogledala! In vse to smo se naučili v enem samem dnevu!

Zdaj se morda sprašujete, zakaj nam je govorila o tem in kateri normalen človek bi sploh govoril o tem med urami slovenščine! No, ne bom lagala, tudi mi smo se to vprašali, ampak prav nič ne dvomim, da tisto, kar nam je povedala, ni bilo

slabo za nas. Ne samo zato, ker smo izgubili par minut slovenščine☺, ampak smo se naučili veliko o življenju. Naučila nas je stvari, ki nam jih ne povedo drugje in so zelo pomembne za prihodnost. Zato lahko rečemo, da smo se v šoli zares naučili nekaj, kar nas bo spremljalo do konca življenja. In ko pomislim, da je kmalu ne bo več na tej šoli, se mi zasmilijo generacije, ki ne bodo mogle slišati vseh teh odštekanih poučnih zgodb.

Draga učiteljica Vika Šuštar, zelo smo hvaležni za vse, kar ste nas naučili in nam dali – in nam pomagali priti bližje smislu vsega tega, kar počnemo in česar del smo. Poleg tega, seveda, da iz rokava stresemo vse tiste sklone, glagole in priredja. ☺

Lara, 9. a

KAKO JE NASTALO?

Čukova jama na Kokrici pri Kranju

Počasi stopam po ostri, visoki travi in čisto potihno diham. V ušesih slišim utrip lastnega srca, ki mi bobni v hitrem ritmu. Zaslišim rahel šum in zadržim dih. Sunkovito se ozrem za sabo v pričakovanju, da jih bom videl.

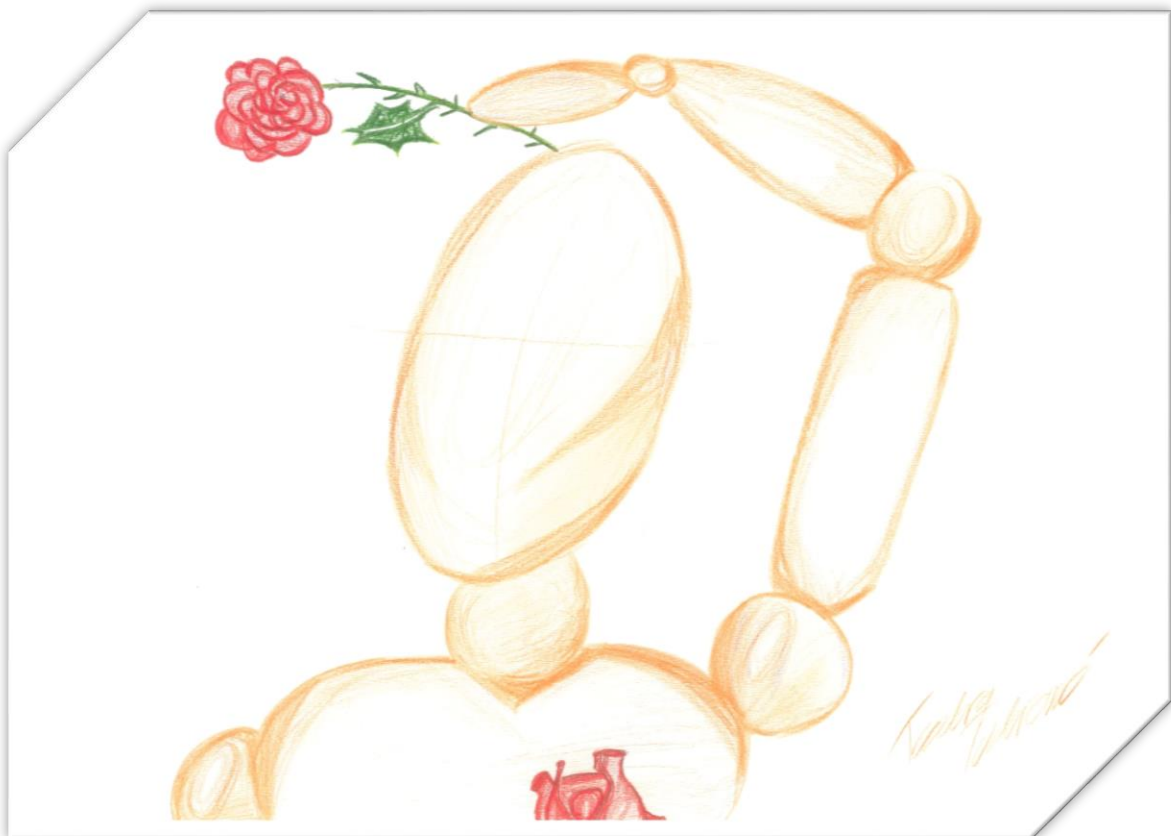
Po nogi me oplazi le rahel vetrček, ki ga je povzročilo njihovo premikanje. Prepozen sem. Katakodli so verjetno že na drugi strani travnika. Ta mala zahrbtna bitjeca živijo na tem predelu. Njihova napol človeška napol vranja telesa se mi gnusijo. Veliki so kot lisice in jedo vse, kar vsebuje kri in meso.

»Pridi, Ivan, greva. Danes jih ne bova več ujela,« zaslišim Petra, ki me gleda čez visoko travo. Konice travnih bilk se počasi zibljejo in se nastavljajo še zadnjim žarkom sonca.

»Ti kar pojdi, samo še pet minutk bom. Danes je moj srečni dan,« se mu nasmehnem in preprimem palico, ki se na eni strani zašili v ostro konico. Petrove utrujene oči mi povedo, da ima dovolj za danes. Pa čeprav nisva ujela niti enega katakodla, je utrujen. Nič čudnega, saj cele dneve dela na njivi in skrbi za živino.

»Prav, kakor hočeš. Bo pa več hrane ostalo zame!«

Nasmešek se mu zariše v obraz. Pogled preusmeri nazaj predse in se začne pomikati proti najini domačiji. Kajti podedovala sva jo skupaj. Po tem, ko nama je pred slabim mesecem umrl oče.

Sonce je že skoraj zašlo, a vem, da so tu. Preveč so lačni, da bi kar tako obupali in se vrnil v gozd. Le vprašanje časa je še, kdaj me bo kateri ugriznil v nogo.

Nato nekaj zaslišim. Kratek šum, ki mi natančno pove, na kateri strani se skrivajo. Zasučem se in se ne zmenim, ko se mi suha trava zareže v nogo.

Nato zaslišim še nekaj in počepnem v pripravljenosti. Zagotovo so tu. Po telesu mi kroži adrenalin, vsaka mišica je pripravljena na akcijo. Globoko vdihnem in zadržim dih.

V travi zagledam črno senco. Brez premisleka skočim in katakodla s palico pritisnem ob tla. Iz hlač potegnem rezilo, ko me pogleda s sinje modrimi očmi. Njegov pogled me prebode in za trenutek obmirujem. Njegovo vranje telo z velikimi krili obmiruje in samo zre vame. Zre vame s tistimi človeškimi očmi. Na koncu peruti ima človeške prste, ki so popolnoma krvavi. Njegove divje oči nato prestrašeno pogledajo za mano. Pred nečim je bežal.

Po trenutkih omahovanja rezilo prislonim na njegov trup in mu končam življenje.

V tišino se zareže jezen krik. V trenutku prepoznam Petrov glas in hitro stečem iz visoke trave.

Še preden zagledam ogenj, se mi v nos ujame vonj po dimu. Ravno se prebijem do domačije, ko vidim, kako je travnik v plamenih. S pogledom iščem Petra, zagledam ga, kako nekaj išče. Čisto raztresen hodi gor in dol po dvorišču. Nekaj je narobe.

Peter razjarjeno prižge baklo in jo vrže v travo. Posveti se mi, on je zažgal travnik. Vendar, zakaj?

V roke vzame palico in jo zakuri na goreči travi. Naredi nekaj korakov nazaj in jo z zaletom vrže v osrčje travnika. Pri tem narahlo butne zibelko. Čukcovo zibelko. Mali Čukec je njegov sin, moj nečak, prepričan sem, da je Peter ne bi po nesreči butnil. Stopim bližje, da bi otroka odnesel v hišo, ko vidim, da je prazna.

Namrščim obrvi in ga vprašam: »Kje je Čukec?«

Peter obstane ter mi za trenutek nameni resen pogled.

Iz njegovih ust se nenadoma izvije boleči krik: »Ti prekleti katakodli! Upam, da se vsi živi požgejo! Vsi!« Nato mi postane jasno. Rahlo se opotečem nazaj. Katakodli so vzeli malega Čukca ... Našega malega Čukca.

Peter se pretresen nasloni na zibelko in nekaj časa obmiruje. Nato v sunku zibelko zaluča v zrak, da pristane nekaj metrov pred nama.

Nenadoma zagrmi tako močno, da za trenutek oglušim. Močan veter prinese dež, ki zaliva hiše. Celo noč divja nevihta, ki na srečo pogasi goreč travnik. Ostane le ravnina poplavljenе črne zemlje.

Tam nekje je mali Čukec preživel svoje zadnje sekunde življenja. Upam, da je bila njegova smrt brez muk in trpljenja. Naš edini otrok na domačiji, ljubljen, priden mali fantek dobrega srca.

Ponovno se zabliška in zdaj osvetli celotno okolico. Vidim, kako zaliva ravnino črne zemlje, nastaja nekaj, kar je videti kot jezero ali mlakuža. Pogledam temne oblake, ki jim ni videti konca. Kot bi tudi nebo objokovalo smrt malega Čukca ...

Zdaj zdaj bo nastalo jezero, njegova grobnica. Njegova jama. Čukova jama.

Reka Kokra

Nekoč je živel mož. Živel je v majhni leseni hišici v majhni vasi. Delal je pri nekem gospodarju na polju. Ta mu je dajal hrano in pijačo, da je preživel. Mož si je pogosto želel imeti družino.

Nekoč je srečal neko žival. Podobna je bila ptiču, a bila je veliko prevelika za navadnega ptiča, kakršnega srečaš v gozdu. Njegovo perje je bilo čudno in nenavadno: črno kakor nočno nebo, krila pa svetlikajoča kot kristali. Žival mu je povedala, da je ptica želja. Če se je dotakneš, se ti izpolni želja. A ima tudi slabo stran. Želja se uresniči, a vsak ji mora v zahvalo dati nekaj nazaj.

Mož o tem ni razmišljal. Dotaknil se je ptice in si potihoma zaželel, da bi se poročil in imel zdrave ter čedne sinove. Ptica je izpustila nenavaden zvok in mož je razumel, da se mu bo želja uresničila. Še preden pa je odletela, pa mu rekla: »V zahvalo mi moraš dati svojega otroka.«

Čez nekaj časa je mož res spoznal mlado dekle, s katero se poroči. Dobil je sedem sinov, ki so zrastle v močne in čedne mladeniče. Hodili v bližnje mestece in služili denar.

Nekoč pa se je zgodilo nekaj, česar nihče ni pričakoval. Staršema se je rodila deklica. Mož si ni želel deklice, saj je menil, da mu dekle ne bo moglo prinašati denarja za preživetje. Tudi njeni bratje je niso marali, zato so jo vedno sramotili pred drugimi. Deklica je bila zaradi tega zelo nesrečna.

Ko je dopolnila šestnajst let, se je mož odločil, da bo ptici želja poslal prav njo.

Ptica jo je vzela in dekle ji je služilo, ona pa jo je hranila. Dekličino življenje ni bilo težko, lahko pa tudi ne. Cele dneve je le nabirala roso za ptico, zase pa si trgala cvetlice, iz katerih je spletala venčke. Ptica je bila dobra družba, a deklica je bila vseeno osamljena in žalostna. Čeprav očeta ni marala, prav tako ne bratov, si je želela domov. Tudi mame ni ljubila, saj jo je izdala, ko se je z očetom strinjala, da bo ona očetova zahvala ptici. A domači so le domači.

Pogosto je jokala, a ptica tega ni opazila. Velikokrat je hotela zbežati stran, a je

vedela, da bi jo ptica prav gotovo spet našla.

Minevala so leta in deklica je rasla, prav tako je raslo njeno sovraštvo do družine.

Želela se jim je maščevati. Želela se jim je maščevati, da so

žrtvovali prav njo le zato, ker je bila dekle. Poiskala je ptico in ji hotela razkriti svoje namene. A ko jo je našla, je takoj opazila, da je ptica nekoliko drugačna kot po navadi. Bila je majhna kot cvet marjetice in bela kakor luna na nočnem nebu. Okoli nje pa so se svetlikali kristalčki kakor zvezde okoli lune.

Deklica je pomislila, da je kaj narobe z njo. Zaskrbljeno jo je gledala. Ptica, ki je opazila njen pogled, je nežno začivkala. Tudi njeno čivkanje je bilo tišje.

»Kaj te je prineslo k meni?« je vprašala.

»Želim se maščevati svoji družini.«

Na mednarodnem literarnem natečaju, ki ga je razpisala OŠ Franceta Prešerna Maribor ob 80-letnici šole, sta učenki Nadja in Sara dobili priznanji, Lara pa je avtorica nagrajenega spisa.

Ptica je priletela bližje k deklici.

»Maščevanje? Toda maščevanje ni dobro. Prav gotovo si opazila, da sem danes drugačna. Drugačna sem, ker sem žalostna. Veš, obžalujem. Obžalujem veliko stvari. A ti, si prepričana, da ne boš obžalovala svojega maščevanja družini?«

Deklica jo je pogledala in odkimala. Bila je prepričana. Hotela je, da jim bo žal za vse, kar so ji storili.

»Želim, da se jim zgodi strašna nesreča. Naj trpijo, kot trpim jaz.«

Ptica jo je razumela in ji rekla: »Dotakni se mojih kril. Želja se ti bo uresničila. A vedi, da boš kaznovana, ker si želiš nekaj slabega.«

Deklica ni pomišljala. Dotaknila se je njenih kril in ptica je odletela.

Čez sedem dni se je dekličina želja uresničila. Pod hišo, kjer je prebivala družina, se je udril globok kanjon in hiša je padla vanj. Nato je začel padati dež. Padal je tri dni in tri noči. Vode se je nabralo toliko, da je nastala poplava po vsej pokrajini. Zalila je tudi kanjon, kjer so bili ujeti mož, žena in sinovi. Ko je poplava izginila, se je ugreznila struga. V njej je vsakokrat, ko je padal dež, ostala voda. V naslednjih tednih se je vode nabralo dovolj, da je nastala reka, ki pa je vodila do neke druge reke in se vanjo izlila.

A deklica ni ostala nekaznovana. Spremenila se je v ptico vrano. Vsak dan se je okrog reke slišalo njeno krakanje: »Kra, kra, kra ...«

Kot bi se glas reke s svojim kлокotanjem po skalah zлил s krakanjem vrane. Kot bi skupaj peli: »Ko, ko, ko – kra, kra, kra ...«

Prav zato so ljudje reko poimenovali KOKRA.

Še danes nosi tako ime.

Otoček sredi Save

Vsako poletje se vaški otroci Struževa zbirajo po vasi in skupaj namakajo svoje blede nožice v hladno drvečo reko, imenovano Sava. Po napornih igrah skrivalnic je njihova razburjena srca umirila le osvežujoča, smaragdno modra reka, ki je poleti odbijala žarke sonca na mehka lica mladih nadobudnežev in jih mamljivo vabila v svoj objem valov z mrzlim učinkom. Čeprav je reka na prvi pogled izgledala zelo nedolžna ter prijetna, pa je bila zelo nevarna za nemočne otroke. Valovi nevarno vabijo s svojim zibanjem.

Otroci so bili preveč radovedni, starši pa so bili vsak dan bolj zaskrbljeni. Malčki so vsak dan bolj silili v objem mogočnih valov reke Save.

V strahu, da bi jih valovi nekega dne pogoltnili, so si starši izmislili zgodbico o 'ribi Savinki'. Zgodba je govorila o mali ribici z imenom Savinka, ki je plavala v reki Savi. Savinka je bila zelo majhna riba z luskami modre barve, zato jo je bilo zelo težko opaziti. Njena glavna naloga je bila, da ne dovoli, da bi se človeški mladič oddaljil od brega in slučajno zaplaval v reko. Ker, če bi se le malce oddaljil, bi Savinka sredi noči priskakljala v otrokovo sobo in mu vzela njegovo najljubšo igračko!

In kdo bi si mislil, delovalo je! Otroci so imeli zelo radi svoje igračke in niso hoteli tvegati! Starši pa so si oddahnili.

Nekega dne pa so vaščani organizirali piknik ob Savi. Popolna ideja – starši ob žaru govorijo o preteklih dogodkih in obujajo spomine na stare čase, otroci se podijo po travniku, igrajo na mivki, kjer lahko tudi čofotajo po vodi (seveda, le v plitki vodi), peče se na žaru, deli se dobra hrana,

žvižganje ptic in brbotanje vode je njihova pesem, se pa tudi zapoje in zaigra kakšno melodijo na kitaro, medtem ko jih sončni žarki s toplino božajo po koži ... Sliši se smeh in veselje.

„Draga, povabi ostale, našel sem lepo romantično pot, ki vodi ob Savi do gozda! Daj, gremo se malo sprehodit!“ zakliče nek gospod, ki sicer prodaja doma pridelano hrano po vasi.

„Počakaj malo, kaj pa 'ta mali'?“ mu odgovori žena.

„Bom jaz pazil nanje! Vi se pojdite sprehodit, jaz sem že malo prestar za sprehode,“ pravi nek starejši možakar s prijaznim nasmehom, naslonjen na ležalniku in na soncu greje svojo blede nagubano kožo.

Odrasli poljubijo svoje otroke v slovo in odidejo z nasmehom na obrazu po lepi gozdni poti, obdani z visokimi zelenimi drevesi. Tla so prekrita s trato, ki je zmešana z mivko. Malo se še sliši hihitanje ter navdušeni vzkliki, potem pa vse zbledi in ostane samo še smejanje majhnih otrok, ki se

polni energije lovijo in si podajajo žogo ob reki. Starec, čigar ime vedno pozabim, bere nek romantični roman in se počasi, kljub glasnim zvokom narave in otrok, počasi utaplja v globok spanec.

Otroci niso niti malo opazili, da je njihov šibak, a vedno nasmejan sosed zaspal na starem zgibljevem naslonjaču za sončenje. Njegovi beli lasje so izžarevali poseben kristalni sij, a to ni privleklo pozornost nikogar. Še naprej so si podajali žogo in se nerodno spotikali ob lastnih nogah. Med seboj so si podajali rdečo napihljivo žogo, ki je bila v primerjavi z njihovimi drobcenimi dlanmi zelo velika. Nežno so jo odbijali drug

drugemu. Kar naenkrat pa žoga prileti k fantku, ki je ni pričakoval! V trenutku, z upanjem, da se ne bo dotaknila tal, žogo odbije premočno in le-ta pade v reko! Močni valovi jo takoj ujamejo in zapeljejo naprej, v smeri toka. Ujame se med dve skali, ki kukata iz Save, in tam obtiči, zelo daleč stran od brega.

„Potrebujem to žogo! Moj oče ne sme izvedeti, da se je to zgodilo! Moram jo dobiti nazaj!“ zavpije fant z imenom Žan.

„Kaj bomo naredili? Kaj če bi samo odplavali ponjo? Nihče ne bo vedel! Daj, saj smo že dovolj veliki in močni. Imamo že sedem let!“ predlaga njegova prijateljica Ana.

„Si zmešana!? Kaj pa Savinka?!! Vzela nam bo igrače!“ zakriči Špela, dekle poleg Ane.

„Vseeno mi je za druge igrače! Potrebujem TO žogo, to je moja najljubša igrača in najraje se igram z njo!“ spet obupano zavpije Žan.

„Žan, kaj pa, če bi ti in jaz, najmočnejša tu, skupaj odplavala po žogo?“ predlaga Žanov najboljši prijatelj Jure.

„Kaj pa vem, malo me je strah ...“ reče Žan.

„Daj, uspelo nama bo! Saj ni tako daleč. Hitro jo bova vzela, potem pa še hitreje nazaj!“ nadaljuje Jure.

V daljavi se že malo slišijo glasovi staršev, ki se počasi vračajo.

„No, pa dajva!“ je odločen Žan. „Hitro, hitro, preden se vrnejo!“ zavpije.

„Previdno!!“ zavpjeta deklici, ki s strahom

v očeh opazujeta, kako se dečka z zaletom poženeta proti reki. Zasliši se glasen pljusk in dečka že z vso močjo plavata proti skalama.

A moč reke je velika. Prevelika za drobni roki. Močan tok ju zgrabi za njuna šibka telesca in ju potegne s seboj. Z brega se slišijo kliki prestrašenih deklet. Žana in Jureta premetava pod vodo in njuna pljuča počasi, a prehitro zaliva voda. Reka ima popoln nadzor nad njima. Upanje obema izpuhteva in se počasi prepustita mrzlem toku, ki jima jemlje zadnji dah. Naenkrat

Žan, ne tako daleč stran, zagleda hlod, za katerega se oprime in umakne s toka. Njegov pogled ujame nemočnega prijatelja, ki je že skoraj popolnoma nezavesten. To je to. Poskusi lahko le enkrat. Jureta bo tok popeljal točno zraven hloda. Če mu ga uspe ujeti, mu reši življenje, če mu ne, bo to konec, konec vsega. Mora mu uspeti! Enostavno mora! To je njegov najboljši prijatelj, pozna ga že od rojstva! Mora ga rešiti. Jure se približuje ... Še malo ... Skoraj je že tu ... Še ... Malo ... Pa ...

Tema. Žan se zbudi v svoji postelji.

„Jure!! Kje je Jure?!! Tako mi je žal!!“ skoči pokonci in kriči. Solze mu kot potoki tečejo iz oči.

V njegovo sobo vstopi mama: „Umiri se, daj, spij.“

Podar mu kozarec vode, ki pa ga zavrne in še vedno zahteva podatke o Juretu.

„Jure je živ in zdrav. Umiri se. Rešil si ga, se spomniš?“ nadaljuje mama, ko njegovemu zbezanem pogledu skuša razložiti situacijo.

„Rešil si ga iz toka. Našli smo vaju nezavestna na nekem hlodu. Zdravnik je rekel, da bo Jure moral še ostati nekaj časa v bolnišnici, da ga pregledajo. Drugače je pa v redu.“

Žan si oddahne in se sedaj bolj sproščeno uleže nazaj v posteljo.

„Kdaj se vrne?“ vpraša Žan.

„Čez tri dni. Načrtujemo mu presenečenje,“ namigne mama.

Od takrat naprej ima naša mala vas majhen, umetno narejen otoček. Na njem so narejena lesena igrala: gugalnice, hišice na drevesu, tobogani ... Na levi strani otočka je močna ograja, ki ga varuje pred drvečo reko Savo, a ne zakriva pogleda na njen lepi poletni smaragdni odtenek. Na desni je majčkeno morje, v katerem se malčki lahko prosto kopajo brez kakršnih koli skrbi.

Še dandanes ta otoček tam stoji in še dandanes kdo zaplava v njem. Okoli njega smo zgradili mnogo toplih spominov, ki nam še danes pobožajo srce.

Lara, 9. a

RAZSTAVA NIKOLE TESLE

Nikola Tesla se je rodil leta 1856 v Smiljanu v Avstrijskem cesarstvu. Imel je starejšega brata, ki naj bi bil še bolj brihtna buča, kakor je bil Nikola, in tri mlajše sestre. Oče je bil pravoslavni duhovnik, mama pa je bila brez izobrazbe. Čeprav se to ne sliši ravno dobro, je Nikola prav po njej podedoval veliko spretnosti in izreden spomin.

Pri sedemnajstih letih je zbolel za kolero in je bil blizu smrti. Ozdravel je in šel študirat v Gradec. Tam je ostal samo dve leti, potem pa je šel v Budimpešto, kjer se mu je res dogajalo! Tako kot puberteta zmeša najstnika je on tam doživel nekakšen pospešek v čutilih. Včasih mu je srce utripalo kar 260-krat na minuto, lahko je slišal bitje ure tri sobe stran ... Mislim, da bi mu še Superman zavidal take sposobnosti. Drugače je tam služboval na radijski postaji, dobil pa je tudi idejo, ki je kasneje postala indukcijski elektromotor. Rabil pa je denar, saj je bil reven kot cerkvena miš, zato je šel leta 1886 s trebuchom za kruhom čez lužo k Edisonu. Ta mu je dal nalogo, naj izboljša njegov enosmerni elektromotor na enosmerni tok, saj se je ta iskril, bil je glasen, potraten in imel je majhen izkoristek. Tesla ga je spremenil v večfazni indukcijski elektromotor, ki je deloval na izmenični tok – uporabljamo ga še danes. Edison o tem sploh ni hotel slišati in mu tudi ni izplačal dogovorjene vsote 50 000 ameriških dolarjev, ker naj bi se »samo šalil« s svojim naročilom. Jaz bi ga zvezal ob njegov dragi izum, ko bi ta deloval. Preden bi si uspel premisliti, bi že romal na oni svet.

Zdaj pa nazaj k Nikoli. Preselil se je v New York, kjer je zgradil svoj laboratorij in se šel čisto pravega norega znanstvenika. Tam ga je opazil George Westinghouse, ki ga je povabil k izgradnji hidroelektrarne na Niagarskih slapovih. Potem se je preselil v Colorado Springs v Koloradu, kjer je ustvarjal, kolikor je lahko, saj ni imel denarja.

Umril je 7. januarja 1947 zaradi srčne kapi, star 86 let, kar so še v današnjem času častitljiva leta, pa takrat niso imeli rentgenskih posnetkov ... Aja, saj jih je on izumil!

Kot sem že rekel na začetku, je imel izreden spomin, še bolj zanimivo pa je, da veliko svojih izumov sploh ni načrtoval na papir. Očitno je imel v glavi neko delovno sobo, kjer je ustvarjal. To bi bilo zanimivo videti.

Na razstavi, ki smo jo obiskali s šolo, so bili razstavljeni še drugi njegovi izumi, na primer transformator, ki pretvarja električni tok v različne napetosti in tokove (tako kot Google Translate jezike); videli smo lahko tisti stolp, iz katerega udarjajo strele. S tem bi lahko omogočili brezžični prenos elektrike (Bluetooth). Videli smo tudi dinamo, iz katerega se je razvil alternator, indukcijski motor, kjer se je v sredini vrtelo kovinsko »Kolumbovo jajce« (vrti se pokončno), vrtljivo magnetno polje (če želite vedeti lastnosti magnetnih in električnih polj, vam bo Maxwell z veseljem pomagal), pa tudi Pokemon GO smo lahko igrali.

Zdaj pa vam povem še nekaj bolj »otročjega« o Tesli: izumil je motorno ladjico, ki jo je upravljal z brezžičnim krmiljenjem.

V istem času kot Tesla je živel tudi Albert Einstein. Ko so ga vprašali, kako je biti najpametnejši človek na svetu, je odgovoril: »Ne vem, to morate vprašati Teslo.«

KR NEKI

Glih dons zjutri sem razmišljala, zakva mi je treba zgodi vstajat in zakva ne morjo bit pučitnce. Za povrh pa še v šol dubimo ful naloge. Res super. Učiteljca se je drla,

zakva nimamo nalog, k pač ne razume, da se nam ne da delat. In zdej zato, ker se je šola začela, se bomo itak mogl začet učit in je konc z računalnikom. Naumo mogl več bedet do

1.00 zjutri, ampak bo treba spat, ker valda šola vse pukvar in itak mormo met zjutri oddelčno, da se še naspat ne mormo.

KR NEKI! Živa, 7. c

BOLJ PRIJAZNA ŠOLA

Na naš šol, šoli Franceta Prešerna, se dogaja velik. Med poukom skos klepetamo, se obmetavamo s papirčki, se deremo ... Zato se učitel Baša skos dere, da ns ima vrh glave in nj že zavihamo rokave, da bomo pel kokr ptički žvrgolijo. Po končani uri mormo skos ustt pa čakati, da ns pozdrav, da končno loh gremo. Da ne govorimo o začetkih, najprej vrtimo roke, poj damo roke na noge pa mormo zapret oči pa dihat ... A je tle kj logike. Dost o njemu. Itak more še moja mami v šolo po zvočnik k

mi ga je vzel na pohodu. A sm js kriv, da tm v koči niso mel muske. No, zdj pa res dost. Pa si pogledjmo mau našo šolo. Ubistvu je kr kul. Loh bi mel kšne avtomate, da ne bi skos stradal, ker ne vem kok se kj loh k naješ od une »malce«. Poi pa pridemo do največjega problema. To so kletke. A si sploh loh predstavljate ena kletka na razred. En prostor za največ tri ljudi. In tja not more zjutri pridt 20 ljudi pa se preoblečt. Kaj šele če je dež in da lih takrt pozabš copate. Po tleh je vse mokro, umazan, cel dan te zebe v noge. Ojoj.

No za takrt mam pa mi posebn orožje. To je pa naša čistilka Mileva pa njen »ferari«. Drgač je pa tuki dost dobr. Razn tega, da te ne spustijo notr če nimaš nobene ure pa morš tm zunej zmrzvt, ampak uredu, tko je nimaš kj. Smo maš pa tut velik prjaznih učitelov/učitelj k te res dobr naučijo. Ušeč mi je tut ka gremo vsak let na tabor, res da kdaj sam za 2 dni sam lej bolš k nč. Bolš kukr pa da kšne frende poslušam ka hodjo sam usako drugo leto. Tkoda tuki je čist fajn. Taka je pač naša šola. ;) Nejc, 8. c

KOMENTARJI ZA NOVE STILE UČITELJEV

Silvan Baša

Gospodu Baši toplo priporočamo, naj se sprosti, naj spet najde najstnika v sebi. Ponujamo mu nov slog oblačenja, s katerim bo tudi lažje razumel nas mlade in našo ljubezen do strganih hlač in norih majc. Zaradi njegove ljubezni do Boga mu priporočamo majico z napisom Yeezus, ki jo lahko obleče skupaj z ekstra strganimi kavbojkami in seveda s svojo najljubšo obutvijo – cokli.

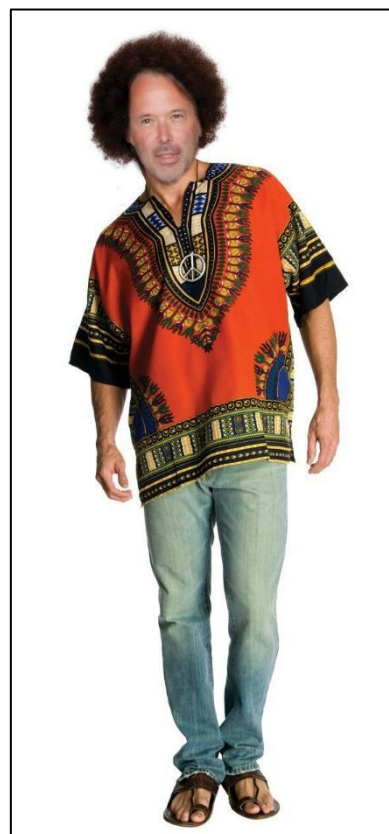

Marijan Mohorič

Ker se gospod Mohorič zelo očitno rad ukvarja s kemijo in naravoslovnimi zadevami in je med urami vedno v akciji, mu priporočamo zelo preprost, a zelo uporaben in praktičen outfit: dolgo belo haljo in črne rokavice za varnost pri poskusih.

Aleš Žitnik

Našega predragega ravnatelja vidimo vedno resnega in opravlja zelo pomembne naloge, zato se mora malo sprostiti in uživati v življenju ter deliti »good vibes«. Na fotografijo lahko vidi, kako to narediti v stilu. Priporočamo super barvasto, ustvarjalno okrašeno tuniko s super vzorci in enostavne svetle hlače z udobnimi sandali. In se za piko na i še verižica z znakom za mir. Za srečanja s starši. Peace, brother. ☺

Andrej Žbogar

Ah, smo že pri našem najljubšem učitelju geografije. Gospod Žbogar je vedno oblečen v kakšno srajco in kavbojke, ker pa bi radi, da bi se učitelj počutil še bolj udobno pri vseh urah pouka, priporočamo trenirko Nike, pulover z motivi in seveda tudi udobno obutev znamke Nike, ki trenutno zažigajo sceno. »Šildkapa« bo našega učitelja zaščitila pred močnimi sončnimi žarki, kadar bo predaval o toplih krajih.

Jurij Marussig

Kot smo izvedeli pri urah fizike, ima gospod Marussig zelo rad morje in ga redno obiskuje, zato smo našli zanj super oblačila, ki jih lahko

obleče v obmorskih krajih. Priporočamo super pisano srajco z motivom morja in palmami živahnih barv skupaj s kratkimi črtastimi hlačami in kapo z enakim motivom, ki bo v učitelju prebudila pravega Popaja.

Aleš Prevodnik

Gospoda Prevodnika, učitelja športne vzgoje, vedno vidimo samo v ne ravno elegantnih trenirkah, zato mu predlagamo totalno stilsko preobrazbo. Na svoje popolno telo naj spusti smoking za na rdečo preprogo, ki bo učiteljice pustil brez besed. No, tudi učenke bomo precej tiho ... Strmele ...☺

Teodora, Eva, 9. c

KVIZ - KAKŠEN UČENEC SI?

Skozi zgodovino so bili ljudje razdeljeni po stanovih. V današnjih časih pa se ljudje delimo po priljubljenosti. 1. stan – legende, carji, 2. stan – frajerji, povprečni učenci in pa 3. stan – piflarji. Se kdaj vprašaš, kakšne vrste učenec pa si ti? Te sošolci zafrkavajo, da si piflar? Ampak bi jim rad dokazal drugače? Tukaj imamo rešitev zate. Poglej in preveri!

1. Kje sediš?

- 4T a) Vedno se zagrebem za prvo klopo (1. in 2. vrsta).
- 3T b) Usedem se v sredino (3. in 4. vrsta).
- 2T c) V zadnji klopi, po možnosti pri oknu.
- 1T č) Sploh ne hodim k pouku.

2. Pisanje domačih nalog

- 4T a) Napišem jo takoj, ko pridem domov.
- 3T b) Nalogo naredim redno.
- 2T c) Nalogo prepisem med odmorom.
- 1T č) Nimam naloge.

3. Kako sodeluješ pri pouku?

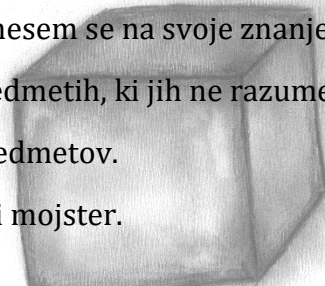
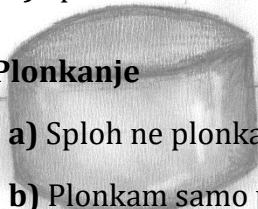
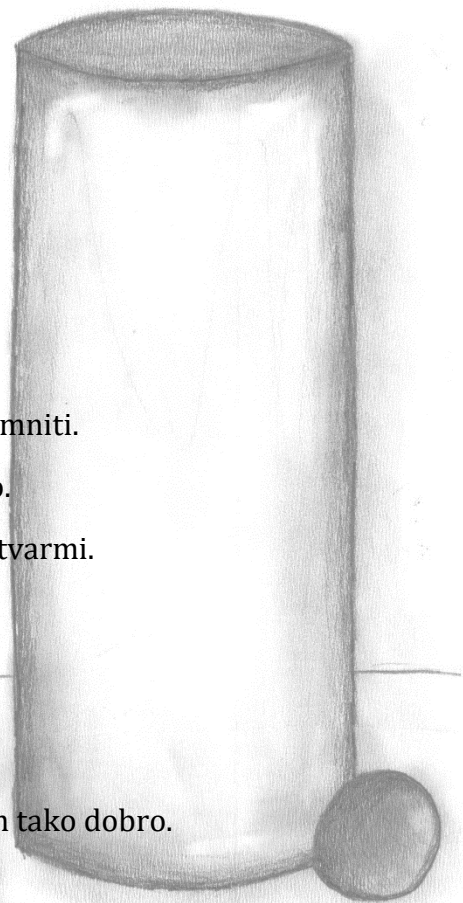
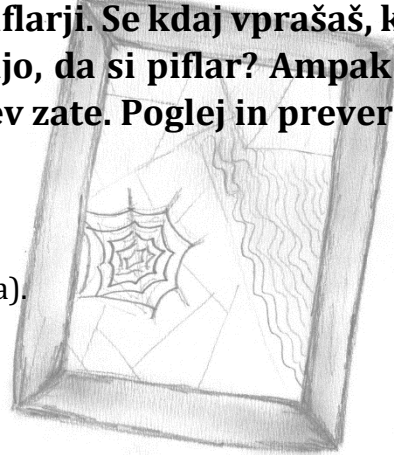
- 4T a) Vedno dvigujem roko in si skušam čim več zapomniti.
- 3T b) Občasno pri določenih predmetih dvignem roko.
- 2T c) Ne sledim in se kratkočasim z nepomembnimi stvarmi.
- 1T č) Spim.

4. Plonkanje

- 4T a) Sploh ne plonkam, zanesem se na svoje znanje.
- 3T b) Plonkam samo pri predmetih, ki jih ne razumem tako dobro.
- 2T c) Plonkam pri večini predmetov.
- 1T č) V plonkanju sem pravi mojster.

5. Sedenje v avtobusu na ekskurzijah

- 4T a) Sedim takoj za učitelji, ker tako največ izvem.

3T **b)** Usedem se tam, kjer dobim prostor.

2T **c)** Sedim na sredini.

1T **č)** Zagrebem se za zadnjo vrsto.

6. Glavni odmor

4T **a)** Takoj se preobujem in tečem na igrišče.

3T **b)** Če je možnost, se skrijem.

2T **c)** Težim knjižničarki v knjižnici.

1T **č)** V stranišču prepisujem domačo nalogo.

7. Odnos z učitelji

4T **a)** Z njimi se razumem dobro, »so moji najboljši prijatelji«.

3T **b)** Prilizujem se jim.

2T **c)** Učiteljem se izognem v velikem loku.

1T **č)** Učitelje izzivam in jim nagajam.

8. Odnos z učenci

4T **a)** Najraje sem sam/sama.

3T **b)** Z vsemi sem v zelo dobrem odnosu.

2T **c)** Družim se samo z nekaterimi.

1T **č)** Sem izredno priljubljen/priljubljena.

9. Oblačenje

4T **a)** Oblačim se tako, kot je všeč gospodu Baši.

3T **b)** Oblačim se letnemu času primerno.

2T **c)** Oblačim se po zadnji modi.

1T **č)** Oblačim se izzivalno.

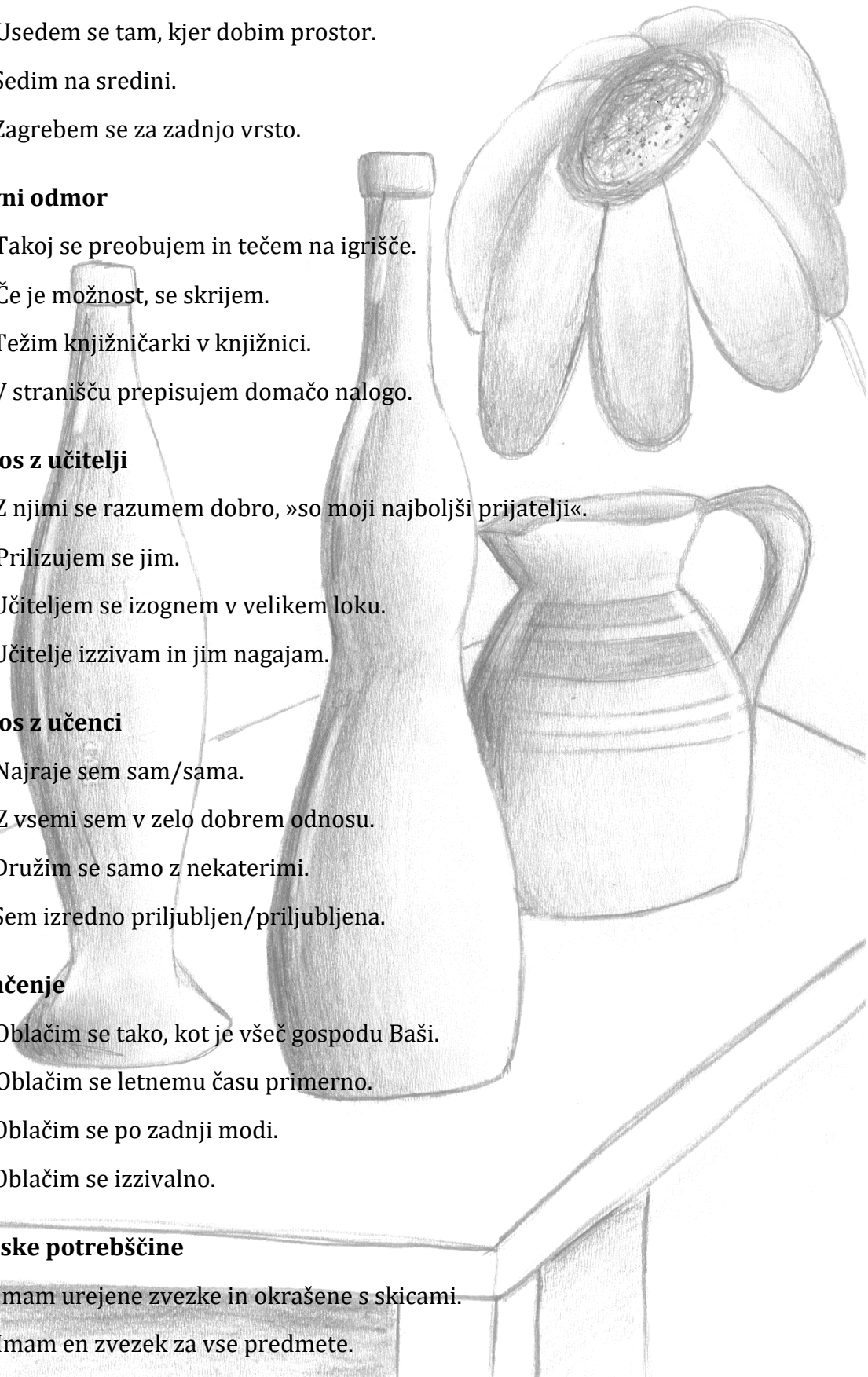
10. Šolske potrebščine

4T **a)** Imam urejene zvezke in okrašene s skicami.

3T **b)** Imam en zvezek za vse predmete.

2T **c)** Moji zvezki so skoraj prazni, zapišem le najnужnejše.

1T **č)** Sploh nimam torbe.

SKUPNE TOČKE:

1. Piflar: 40-31 točk

Čestitam! Zbral si največ točk. Šola ti pomeni vse na svetu oz. ti je kot drugi dom. Nisi ravno kot vsi ostali v zadnji klopi, ki pišejo listke, da se pogovarjajo. No, ti pa po vsej verjetnosti pišeš listke s prošnjami za učitelje, da ti dajo dodatno delo, da boš preživel še več časa v šoli, s svojim »najboljšimi prijatelji«, učitelji. Rad sodeluješ pri pouku, zato se usedeš spredaj, še raje pa delaš naloge, z razlogom da jo daš sošolcem, v zameno pa prosiš za nekaj ur druženja z njimi, čeprav boš moral potem izpustiti popoldansko 4-urno učenje.

2. Povprečen učenec: 30-21 točk

Rad hodiš v šolo in redno delaš domače naloge, čeprav se ti včasih ne da. Ocene ti ne delajo težav, tudi takrat, ko se ne učiš. Imaš dneve, ko se ti ne ljubi iti v ta zapor, ampak vseeno greš. V šoli sediš, kjer je prostor zate, med glavnim odmorom se ne kregaš z učitelji in jih ubogaš. Z večino učitelji se dobro zastopiš, le nekateri ti delajo težave. Pri prijateljih imaš dva tabora: tiste, s katerim si BFF, in tiste, ki bi jih najraje ubil v mukah. Oblačiš se normalno, čeprav imaš dni, ko se oblačiš izzivalno. Domače naloge pišeš vedno, polovico jih narediš doma, polovico pa v šoli. Pri pouku sodeluješ le pri tistih urah, ki ti grejo dobro od rok, in samo takrat, ko se ti da. Plonkaš takrat, ko res ne znaš in velikokrat plonkca sploh ne uporabiš. Šolske potrebščine redno nosiš s seboj. V prihodnosti se na nekaterih področjih poboljšaj, če boš poboljšani šel naprej, te čaka lepa prihodnost.

3. Frajer: 20-11

Šola ti ne pomeni prav veliko; to se pozna na ocenah. Zadnja klop, prepisovanje naloge med odmori, spanje med poukom, te so očitno tvoje vrline. Redno plonkaš, izogibaš se učiteljev, res si pravi frajer. Svetujem, da se vpišeš k mladim gasilcem, saj očitno veliko zalivaš pouk. Najbrž si izredno priljubljen. Bolj pri sošolcih, manj pa pri učiteljih.

4. Legenda: 1-10

Zbral si najmanj točk, kar pomeni, da bi najraje videl, da šolo zbombardirajo. Ko se začne šola, si svečano obljubiš, da boš domače naloge delal samo, ko se ti bo zazdelo potrebno (komu se da zapravljati čas za domače naloge, ki jih je vsak dan toliko, da se potemni dan). Med poukom boš 100 % zaspal, saj je tako ali tako potrebno, da spimo vsaj 8 ur. Ko pišeš kontrolne naloge se vedno usedeš v klop, kjer te učitelj/učiteljica ne more nadzorovati, potem pa se izkažeš v tem, kako dober si v plonkanju. Med glavnimi odmori se skrivaš v stranišču in po možnosti prepisuješ domačo nalogo, če se ti jo ljubi narediti. Z učitelji se ne razumeš, zato jih z veseljem zafrkavaš. Ko greste na ekskurzije, se vedno zagrebeš za zadnjo vrsto in se bašeš s čipsom in sladkarijami. Ker želiš biti kul, se oblačiš po najnovejši modi in tako izzivaš učitelje, kar se ti zdi res zabavno.

POZOR! Če boš tako nadaljeval, ti obeta slaba srednja šola in klošarjenje.

ŠOLSKI DAN

Po šol se sprehajam. Ugotovim, da mam slovo. Sm šu do razreda in dojel, da nam je odpadla. Biv sm vs hepi, dokler mi niso rekl, da mam dve ure mte. Še huj! Biv sem zasafran. Pr mti smo delil s tromestnimi števili. Na konc ure sm bil čist crknen.

Rok, 6. a

Dons, k sm pršu u šolo, se js spounem, da nimam unga bednga lista za brt. Poj pride slova in una šica začne težit in sprašvt, kdo nima tega sranja pa take fore. In js tko dam roko gor, da nimam. Pol pa reče, da bom mogu prepisvt. Ma ke s ti zj prepis najdla. Kva naj ti nrdim. Berem? Ja, as na glavo padla al kva. Js nam brou. In poj ona itak še bl pametna in nam da še pouhn družga!! WTF. Ke mam js to cajt narest! Nakar pa ženska še doda, da če jutr nam meu, bom pa pač prašan. In isto pr mti. Spet mam nepopouno in kreten js dvignm roko, da mam sam pou. Itak šica ni šla okol gledat, gdo ma pa gdo ne. IN TAKO JE BIU MOJ DAN UNIČEN. TOTALKA!!!!

Jaša, 7. c

ŽIVLJENJE

V šol smo se brat učil,
da bi kej znanja pridobil.
Zdaj časi so drugačni,
saj nismo več lačni.
Vojna je še zmeri,
zato se vlada cmeri.
Oblast je za en fuč,
kar pa do uspeha res ni ključ.
Ja zdej je mal dnarja,
sam to ne nahran lakotnika Cerarja carja.
Pršla je možganska operacija,
za navadne smrtnike prava komplikacija.
Imenuje se DDV prodajalna.

Njen pomen se glasi:
Država Denar Vzame,
zato se tut vojna vname.
Ni glih prfekt je kr kul,
sam da ga tastari delajo na ful.
Ni dopustov so nadure,
delajo pa sam lepe cure.
Mama ne bo spekla potico,
ne dobu boš fast food al pa pico.
Če bi šlo tko naprej, ne bo mira,
umreš lahko 1, 2, 3,
pa če ne od vojne pa od alkohola oziroma pira.

Maša, 8. b

DAMIJAN ŠINIGOJ: ISKANJE EVE

Živijo! ☺

Letos smo se na novinarskem krožku odločili, da bomo v revijo dodali »opis« knjige, k smo jo osmi razredi imeli za domače branje. To je najstniški roman. Pa ne mi zdaj nehat brat, pa preskočit ta članek, saj lahko kot prvo: izveste več o knjigi in o njenem avtorju in drugo: če še niste imeli te knjige za domače branje, lahko samo kopirate to besedilo in si prislužite petico.

No, kot sem že povedala, izvedeli boste nekaj več o avtorju. Damijan Šinigoj ni samo pisatelj, je tudi prevajalec – prevedel je že okoli 10 knjig (jaz komaj preberem odlomek iz angleškega učbenika, kaj šele, da bi ga prevajala☺), scenarist in publicist, urednik in član Društva pisateljev Slovenije in književnih prevajalcev. Napisal je že dva romana (samo se ne more kosati z nami, saj mi letno napišemo toliko spisov, da če bi jih zbrali skupaj, bi lahko objavili vsaj 15 knjig teh spisov), tri zbirke kratkih zgodb in po njegovem scenariju je bil posnet tudi film! Je Trdinov nagrajenec za literaturo, njegove

knjige pa so prevedene v več tujih jezikov.

No, z dolgočasno snovjo smo mimo, zdaj pa je na vrsti zgodba!!! ☺

Glavni osebi sta Eva in Leon. Eva je Slovenka, Leon pa je njen fb prijatelj s Švedske. Po dolgem času dopisovanja se odločita spoznati tudi v živo. Leon hoče svojo družino prepričati, da bi šli za poletne počitnice v Slovenijo, da bi si ogledali našo majhno državo in seveda, da bi srečal Evo. Leonovi starši se ne strinjajo z načrtom, zato Leon naredi majice s Evino sliko ter pobegne. To pa seveda ni lahko. Pretihotapi se na trajekt, kjer spozna šoferja tovornjaka. Z njim se spoprijatelji in ta ga odpelje v Salzburg, kjer jima na bencinski črpalki vdrejo v tovornjak in ukradejo Leonov telefon. Šofer mu priskrbi prevoz do Ljubljane. Ko Leon že misli, da je končal svoje potovanje, gre na fb prek računalnika v BTC-ju, kjer izve, da je Eva šla v Piran. Leon si potem pristopa prevoz v Piran z neko družino. V Piranu potem z Evino majico hodi okoli in jo išče. Kmalu Leona najde Evin dedi, ki od njega v treh jezikih zahteva, da mu pove, zakaj ima na majici natisnjeno sliko njegove vnukinje. Leon ne razume, zato ga Evin dedi odpelje k svoji ženi, ki se z Leonam v angleščini pogovori in mu zaupa, da je Eva s svojim očetom odšla surfat v Savudrijo. Od doma Evinih starih staršev se Leon odpravi proti hrvaško-slovenski meji,

vendar s seboj nima nobenih dokumentov, zato je prisiljen, da gre s čolnom po morju do tja. Sred noči ga ujame nevihta in na pomoč mu priskoči neka družinica, ki je bila na jadraniu. Pripelje ga do pomola kampa, kjer sta nastanjena tudi Eva in njen oče. Na Leona tam čaka Eva, presrečna, da je preživel, in vsa njegova družina, ki se je ob njegovem izginotju odločila priti za njim.

Seveda se je zgodilo še več zanimivih preobratov in zapletov, ki so Leonu stopil na pot, a on jih je pogumno premagal in prišel do Eve. V zgodbi lahko opazimo, da obstaja prava ljubezen, saj je le-ta privedla Leona do Eve.

Maša, 8. b

NOVOLETNI KVIZ - anketa

- Kot vsako leto na šoli priredimo novoletni kviz. To leto so imeli srečo B-jevci in to jih je zelo navdušilo. Nekaterim je bilo to všeč, drugim spet ne ... a na koncu vsi dobijo nagrado. Člani novinarskega krožka smo se odločili, da napišemo oceno tega spektakularnega dogodka!
- Po dolgih bojih so končno zmagali B-jevci. Res smo imeli srečo, saj smo kar dvakrat vrgli oz. smo si prislužili 50 točk. Kljub enakemu vrstnemu redu na koncu je sodnikom malo šepala matematika, saj so A-jevcem dali 9 točk preveč. Ampak imajo zdaj eno leto, da se naučijo šteti. Všeč so mi bile vse igre, predvsem 2 obraza v enem. Vmesni nastopi naših sošolcev so bili zanimivi, še posebej pa duet Smiljana in Benjamina.
- Novoletni kviz je bil dober in pošten. Najboljša igra je bila anketa s kocko sreče. Po kvizu smo slavili zmago, le na koncu je bila škoda, da ni padal sneg.
- Letošnji novoletni kviz je bil za B-jevce senzacionalen. In ker smo B-jevci tako Briljantni, smo tudi zmagali. Kviz je bil zelo dobro sestavljen, pa tudi voditelja sta dobro vodila. Kljub vsemu temu je bilo nekaterim navijačem dolgčas. No, saj zato so bile pa tam učiteljice, ki so »popestrile« dogajanje, tako da nikomur ni bilo več dolgčas.
- Res, da se igre vsako leto ponavljajo, a mi je vseeno bilo všeč. Najboljši je bil glasbeni kviz in kocka sreče.
- Bilo mi je dolgčas, ker mi igre niso bile všeč. Najbolj mi je bila všeč igra Dva obraza v enem.

SLEPI ZA EN DAN

V marcu smo člani krožka slepih in slabovidnih naredili poizkus, kako je biti slep za en dan.

V krožku se navadno učimo, kako stvari zaznavajo slepi in slabovidni, da pa bi jih bolje razumeli, smo si čez oči poveznili preveze, v roke vzeli palice in se odpravili k pouku. Palice niso nekakšne nerodne stvari, s katerimi si lahko pomagamo pri pohodu, temveč so posebne, saj so narejene tako, da slepi z njimi lahko zaznava okolico, in sicer tako, da vrh palice prime rahlo s prsti, kazalec pa položi na kovinski del palice. Ko palica drsi po tleh, nastajajo vibracije, ki potujejo po palici navzgor do prstov, ki zaznajo te vibracije. Tako npr. lahko ugotovimo, ali so tla ravna, kje se konča pločnik, kje so stene oz. ovire.

Ko smo si preveze poveznili na oči, smo ostali v temi. Zanašali smo se lahko le na našega spremljevalca in pa na palico. Ta poskus je zelo pomemben, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo tudi mi pristali v taki situaciji. Tega bi se morali zavedati vsi, ki imajo vsaj kanček razuma ... Seveda pa obstajajo tudi taki, ki se iz slepih norčujejo, jim mahajo pred očmi, jemljejo palice, jih spotikajo in porivajo drug drugega vanje ... Vse to smo doživeli v teh dneh. Taki

ljudje so vsem dokazali, da se ne zavedajo, da tudi oni lahko postanejo slepi v trenutku. Na žalost med njih ne spadajo le učenci, temveč tudi kateri izmed tistih, ki delajo na tej šoli.

Nekateri učitelji so se za poskus zanimali in so se zavedali njegovega pomena. Spraševali so, kako je, če si slep. No, to vprašanje si sigurno zastavljaš tudi ti ... res je grozno, če si slep, saj ljudje okoli tebe ponavadi niso pripravljeni sprejeti ljudi, ki so drugačni od njih, pa tudi okolica je prilagojena ljudem, ki vidijo, in ne tistim, ki so slepi.

Tako smo imeli preveze gor tudi med malico in moram vam povedati, da sploh ni tako lahko jesti, če si slep. Zdržali smo pet ur, nato pa smo odšli v učilnico fizike ter v temi sneli preveze. Mnogim od nas se je bliskalo pred očmi, druge so oči srbele, spet tretjim je postalo slabo, nekateri pa so po petih urah v temi malce izgubili orientacijo.

Vsekakor je vredno zdržati nekaj ur s prevezo pred očmi, saj tako počasi začnemo razumevati slepe ljudi.

Julijana, 8. b

INTERVIEW

When Tina was in London she made an interview with her friend. We found out that working in London is not that difficult. It's easier to get a job in acting industry when you have people like Tina's friend to help you. Let's see how the interview went:

T: Where do you work at?

N: I am a theatre agent at Gardner and Herrety.

T: How long have you been doing this job?

N: 7 years now.

T: How come you become an agent?

N: I trained as a singer at a drama school, but decided I prefer helping other people get jobs.

T: What drama school did you attend?

N: LIPA- Liverpool Institute of Performing Arts (Paul McCartney school)

T: What do you do?

N: I visit drama schools to scout for new talents, then find them jobs in theatre, TV or film. I also negotiate their contracts and make all the necessary arrangements. If they perform in theatre, I need to go and see their shows with the casting directors.

T: Can you tell us a few shows you have the clients in?

N: Yes, Les Miserables, Show boat, Evita, Blood brothers, Matilda, Inspector calls, Beauty and the Beast.

T: What is the best part of your job?

N: Going to press nights and premieres. Being proud of when my clients are doing well.

T: And the worst?

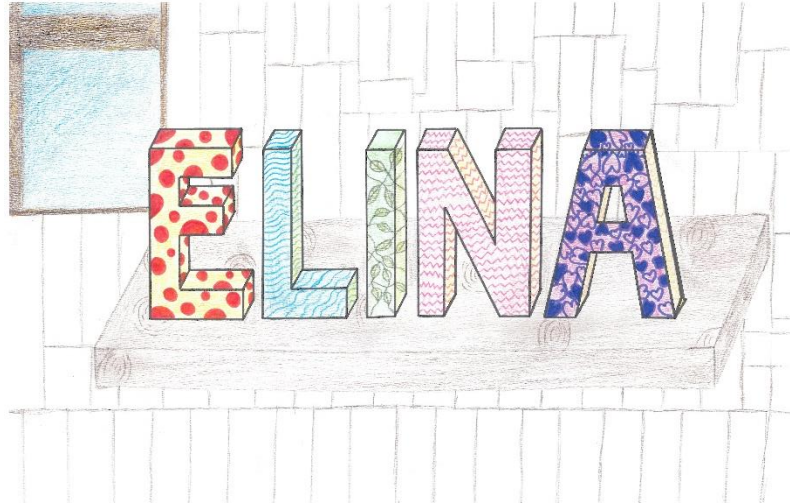
N: The paperwork, telling people they did not get the part they auditioned for- they sometimes cry.

T: What hours do you work?

N: 10am - 6pm on Monday to Friday, 2x to 3x weekly at the theatre casually until 11pm-long hours.

T: Do you like what you do?

N: Yes, it is stressful but highly rewarding.

KEEP CALM AND LOVE YOUR LIFE

Ostani miren in ljubi svoj lajf,
bodi svoj lajf,
živi svoj lajf.

Sam tko u lajf nekam prideš,
sam tko u lajf ne izgineš,
sam tko u lajfu se zavedaš,
da če hočeš kam pridd,
najprej ljubi svoj lajf.

Iza, 6. a

LJUBEZEN

Ljubezen kar z neba prileti,
da te osmоди
in nič ti več jasno ni.

Rada bi, da te simpatija opazi,
postaviš se pred njega,
on pa te zgazi.

Ljubezen, ljubezen,
zdaj nisi več trezen,
poješ bonbon
in počiš kot balon.

Tinaja, 7. c

POČITNICE NA MORJU

Včasih mislim, da
lahko poletim.
Vse je kot sanje
in rahlo drhtim,
ko padem vanje.

Obliva me topla svetloba poletja,
nebo je razparal galebov krik.
Nežno se sliši zvok
daljnega petja.

Začutim nekaj mokrega,
To sirene je dotik.

Luka, 6. a

OD ŠOLE DO PENZIJE

Na Zlatem polju, kjer pšenica zori,
tam Osnovna šola Franceta Prešerna stoji.

V šolo otroci hodili so vsi
in starši bili so brez skrbi.

V šoli so se otroci pridno učili,
da so lahko v srednjo solo skočili.

Tam so štiri leta pridno sedeli in se učili,
da so poklic si pridobili.

Tisti, ki pa pridni so bili,
so lahko naprej na faks odšli.

Ko pa s faksom so končali,
v službi so napredovali.
In če v tej službi do konca so ostali,
so zasluženno penzijo dočakali.

Učiteljica Dunja me je rimat naučila,
da sem te kitice naredila.

Lara, 6. a

ONA

Ljubezen se zgodi
na en dva tri.

Ko spomladansko sonce posije,
meni srce močneje bije.

Pogledam v cvetoče drevo
in vidim prav njo.
Svileni lasje, rdeča lica,
ona je prava lepotica.

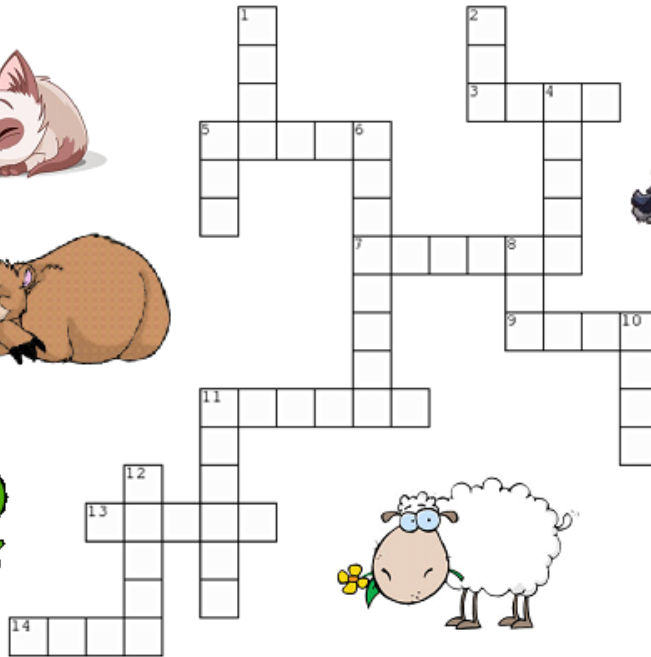
Mežika mi in se smeji,
z belimi zobmi pozornost pridobi.

Stalno mislim nanjo,
kaj mislite, ali je to tisto pravo?

Matic, 7. c

ANIMALES

Completa la crucigrama

Across

- 3. ELEFANTE
- 5. GATO
- 7. CAMELLO
- 9. LOBO
- 11. MARIPOSA
- 13. TORTUGA
- 14. OVEJA

Down

- 1. RANA
- 2. PERRO
- 4. MONO
- 5. RATON
- 6. COCODRILO
- 8. LEON
- 10. CABALLO
- 11. OSO
- 12. CEBRA

ERES TODO PARA MI

Tan hermoso eres por fuera
como nadie en la tierra.

Por toda la vida serás lo primero,
no me importa la distancia, yo te quiero.

Eres todo para mí, eres necesario
no quiero olvidarte, no, al contrario.

Quiero decirte cuanto yo te anhelo,
que tú eres lo que yo más quiero.

Quiero volverte a besar y abrazarte
para nunca más soltarte.

Quiero estar contigo én donde estás
Llevame en tu lado adonde vas.

Ya nada vale para mí,
si no te tengo aquí.

Sin tí no tengo nada,
tu alma me tiene cerrada.

Tal vez escamarnos sea una solución,
a que nadie demuestra su aprobación.

Que solamente seamos tú y yo.

KONJ

Bitje, za katerega moramo garati, ga učiti, se z njim truditi. A na koncu nam to poplača z brezpogojno ljubeznijo in življenjem.

Poglej konju v oči.
Videl boš njegovo dušo.

Ustavi se za trenutek.
Glej tja, kamor gleda konj.
Videl boš stvari, ki jih nisi
nikoli prej.

Ljudje, ki rečejo,
da je le konj,
so le ljudje.

Zakaj bi se nam moral
on klanjati?
Ampak še vseeno
se nam ...

On nas nosi
na svojem hrbtu,
on dela za nas,
on živi za nas.

Ne moreš izboljšati
sveta, če rešiš enega
konja – lahko ga pa
izboljšaš temu konju.

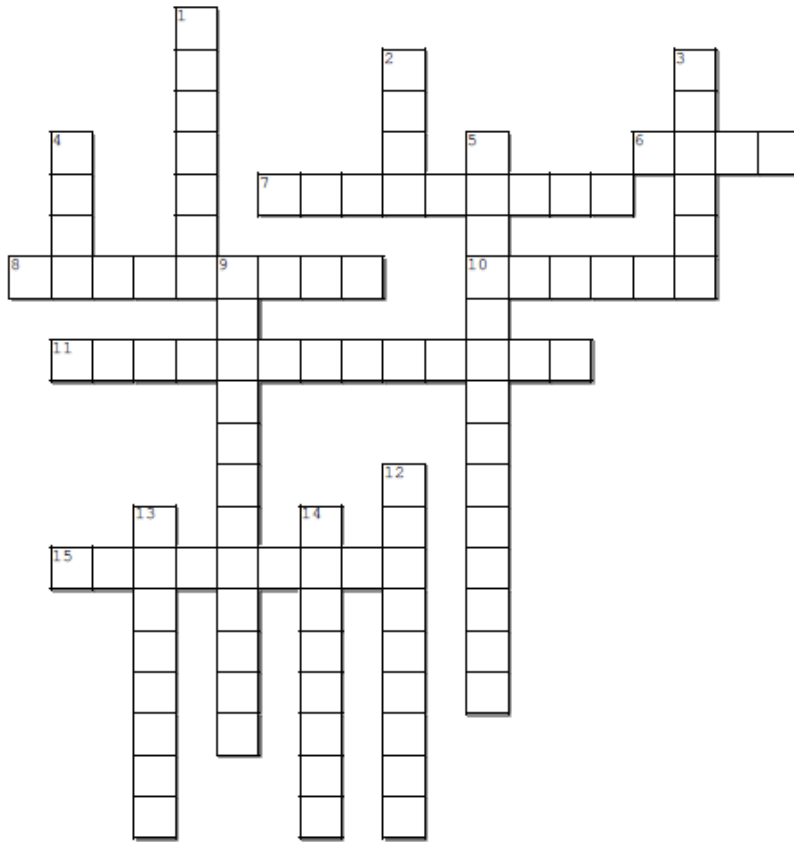
Za nas jahače jahanje ni hobi
ali šport.
Za nas je to življenjski slog.

Ko ne boš mogel hoditi,
naj ti pomagam teči.
Ko boš prestrašen,
naj te naučim zaupanja.
Ko boš šibek,
naj ti pomagam vzbuditi samozavest.
Ko ne boš našel pravih besed,
naj govoriva brez njih.
Ko ne boš dosegel,
naj te dvignem nad svet, in
ko boš želel obupati,
naj ti pokažem,
kako daleč lahko greš.
Eva, 9. c

Cultura española

IZPOLNI KRIŽANKO!

Vodoravno

6. Španska znamka avtomobila
7. Najbolj znan španski sadež
8. Katalonski španski nogometni klub/mesto
10. Majhna država na severu Španije
11. Španski slikar, ki je začetnik kubizma
15. Država iz katere prihaja Shakira

Navpično

1. Španski pevec Iglesias
2. Država, znana po izdelovanju cigar
3. Španska morska rižota
4. Španska znamka oblačil
5. Španski otoki ob afriški obali
9. Argentinski nogometaš
12. Država v južni Ameriki, kjer ne govorijo špansko
13. Tradicionalni ples na jugu Španije
14. Gorovje, ki ločuje Španijo in Francijo

